

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Brygida Łagodzińska

Sędziowie: SO Anna Paszyńska-Michałowska

SO Joanna Andrzejak-Kruk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2014r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. D.

przeciwko M. N.

o zapłatę

na skutek skargi powoda

o stwierdzenie przelekłości postępowania

prowadzonego przez Sąd Rejonowy (...)w P.pod sygn. akt V.C.(...)(poprzednio V.Nc.(...))

postanawia:

1. stwierdzić, że w sprawie z powództwa K. D.przeciwko M. N.o zapłatę, prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...)w P.pod sygn. akt V.C.(...)(poprzednio V.Nc.(...)), nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać skarżącemu K. D. od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości 2.000,-zł (dwa tysiące złotych);
3. w pozostałej części oddalić skargę;
4. zwrócić skarżącemu opłatę od skargi w kwocie 100,-zł.

/-/ Anna Paszyńska-Michałowska/-/ Brygida Łagodzińska/-/ Joanna Andrzejak-Kruk

UZASADNIENIE

Pismem złożonym w dniu 28.04.2014r. powód K. D.wystąpił o: 1) stwierdzenie, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym (...)w P.pod sygn. akt V.Nc.(...)nastąpiła przewlekłość; 2) nakazanie Sądowi Rejonowemu niezwłocznego rozpoznania sprawy poprzez wyznaczenie terminu rozprawy i wezwanie świadków oraz stron; 3) zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 2.000,-zł; 4) zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Powód zarzucił, że złożył pozew 26.08.2013r., a pomimo upływu prawie 8 miesięcy Sąd Rejonowy nie podjął żadnych czynności mających na celu rozpoznanie sprawy (nadana została jedynie sygnatura akt oraz wydano zarządzenie, w którym nie stwierdzono braków formalnych pozwu). Zdaniem powoda Sąd Rejonowy dopuścił się nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, zwłaszcza że charakter sprawy nie jest skomplikowany, a stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Żądana przez powoda kwota 2.000,- zł stanowić ma z kolei rekompensatę za niewątpliwie negatywne doznania psychiczne w wyniku przewlekłości prowadzonego postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, iż przebieg postępowania w sprawie był następujący:

W dniu 26.08.2013r. do Sądu Rejonowego (...)w P. wpłynął pozew K. D.przeciwko M. N.o zapłatę kwoty 13.027,22zł tytułem naprawienia szkody wynikłej z nienależytego wykonania zobowiązania wynikającego z umowy o naprawę samochodu oraz zwrotu zaliczki wpłaconej na poczet wynagrodzenia. W pozwie powód domagał się wydania przeciwko pozwanemu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego z 28.08.2013r. zarejestrowano sprawę w repertorium „Nc” i założono akta, a następnie w dniu 3.09.2013r. przedłożono je referendarzowi sądowemu. Zarządzeniem z dnia 24.09.2013r. referendarz stwierdził, że pozew nie zawiera braków formalnych, natomiast nie zachodzą podstawy do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, w związku z czym polecił przedłożyć akta sędziemu, co zostało wykonane 25.09.2013r.

Już po złożeniu skargi, zarządzeniem z 5.05.2014r., Przewodniczący polecił zarejestrowanie sprawy w repertorium „C” oraz wyznaczył termin rozprawy (na dzień 25.06.2014r.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17.06.2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2004r. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla jej rozstrzygnięcia (przewlekłość postępowania). Dla stwierdzenia, czy doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawiloci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Nie budzi wątpliwości, że w rozpoznawanej sprawie doszło do przewlekłości postępowania w rozumieniu ustawy, przy czym przewlekłość ta trwała od dnia 25.09.2013r., kiedy to przedłożono akta sędziemu (po stwierdzeniu przez referendarza braku podstaw do wydania nakazu zapłaty) do dnia wniesienia skargi (28.04.2014r.), a więc przez okres 7 miesięcy, kiedy to nie podjęto żadnych czynności zmierzających do nadania sprawie biegu. Rację ma skarżący wskazując, iż postępowanie znajduje się w fazie wstępnej, w której czynności sądu nie są skomplikowane i nie wymagają znacznego nakładu pracy, zwłaszcza że w niniejszej sprawie zarówno pozew, jak i dołączony do niego materiał dowodowy (w postaci dokumentów) nie są obszerne. Zapoznanie się z pozwem oraz wydanie zarządzenia o jego doręczeniu pozwanemu i wyznaczeniu rozprawy powinno było zatem nastąpić w ciągu kilku tygodni. W tym stanie rzeczy, na podstawie art.12 ust. 2 ustawy, Sąd Okręgowy uwzględnił żądanie skarżącego o stwierdzenie przewlekłości postępowania.

Stosownie do art. 12 ust. 4 ustawy, uwzględniając skargę sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości od 2.000,-zł do 20.000,-zł. Świadczenie, o którym mowa, pełni ono rolę sankcji dla Państwa za wadliwe zorganizowanie wymiaru sprawiedliwości, zaś względem skarżącego powinno stanowić rekompensatę za doznaną szkodę niepieniężną, polegającą przykładowo na cierpieniu, frustracji, poczuciu niesprawiedliwości, lęku, niepewności czy kłopotach w związku z przewlekłym charakterem postępowania (tak również: uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 6.01.2006r., III SPP 154/05, publ. OSNP 2006/21-22/342 i przywołane tam orzecznictwo). Jest to zatem specyficzna forma rekompensaty za niewymierne straty moralne i ujemne dolegliwości związane z przeciągającym się postępowaniem sądowym czy egzekucyjnym (tak: P.Górecki, S.Stachowiak, P.Wiliński, „Skarga na przewlekłość postępowania sądowego. Komentarz”, Oficyna, 2007, komentarz do art.12). W niniejszej sprawie skarżący domagał się przyznania mu sumy minimalnej wynoszącej 2.000,-zł, który to wniosek Sąd Okręgowy uwzględnił.

Na podstawie art. 12 ust. 1 i 3 ustawy Sąd Okręgowy oddalił natomiast skargę w części zawierającej żądanie nakazania Sądowi Rejonowemu wyznaczenia terminu rozprawy. Stosowne zarządzenie zostało już bowiem wydane po wpłynięciu skargi.

O zwrocie opłaty od skargi uiszczonej przez powoda Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art.17 ust.3 ustawy.

/-/ Anna Paszyńska-Michałowska/-/ Brygida Łagodzińska/-/ Joanna Andrzejak-Kruk